

FILMOVÝ
ROMÁN

PANDA A JÁ

PODLE FILMU
GILLESE DE MAISTRE

C PRESS

Panda a já

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Christelle Chatelová
Panda a já – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

PANDA A JÁ

GAUMONT Presents

MOON

MOON THE PANDA

A FILM BY
GILLES DE MAISTRE

NOÉ LIU MARTANE SYLVIA CHANG LIU YE NINA LIU MARTANE

WITH THE EXCEPTIONAL PARTICIPATION OF
ALEXANDRA LAMY

ORIGINAL MUSIC ARMAND AMAR—DIRECTION OF PHOTOGRAPHY MARIE SPENCER—FIRST ASSISTANT DIRECTOR DAVID CAMPY LEVARE (ARQ)—SOUND YVES BÉNELMANS, OLIVIER MORTIER, ÉTIENNE CARTON, THOMAS GAUDER—
EDITING JULIEN REY—EXECUTIVE PRODUCERS SIDONIE DUMAS, CATHERINE CAMBORDE AND GILLES DE MAISTRE—CO-PRODUCERS BASTIEN SIRODOT AND CÉDRIC ILAND—SCREENPLAY BY PRUNE DE MAISTRE A FILM BY GILLES DE MAISTRE—
A MAI JUIN PRODUCTIONS AND GAUMONT PRODUCTION—IN COPRODUCTION WITH FRANCE 2 CINÉMA, UMEÉDA—IN ASSOCIATION WITH UFUND—WITH THE SUPPORT OF CINÉ+ OCS WITH THE PARTICIPATION OF DISNEY+,
FRANCE TÉLÉVISIONS, WALLIMAGE (A WALLING)—DISTRIBUTION AND INTERNATIONAL SALES GAUMONT

MAI JUIN PRODUCTIONS

PHOTO: © CARA CAO — KARL CHENG

DESIGN: © *RSK*

© 2024 MAI JUIN PRODUCTIONS — GAUMONT — FRANCE 2 CINÉMA

Fotografie © Cara Cao (plat 4, p. 4, 18, 21, 23, 30, 44-45, 56-57, 60, 69, 85, 90, 98, 109, 126-127, 128); © Karl Cheng (p. 9, 54, 73, 114) ;
© Liu Da Li (p. 35).

Screenshots: p. 12, 25, 40, 49, 59, 65, 75, 81, 97, 101, 104, 117, 119, 122.
© 2025, Editions Nathan, SEJER – Paris – France.
Translation © Kateřina Marko, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-264-5848-7
ISBN e-knihy 978-80-264-5854-8 (l. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-5865-4 (l. zveřejnění, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-5866-1 (l. zveřejnění, 2025) (PDF)

PANDA A JÁ

PODLE FILMU
GILLESE DE MAISTRE

Napsala Christelle Chatelová

 PRESS

PROLOG

V Číně, mezi zelenými horami provincie S'-čchuan, se v hromadě listí pohnulo malé černobílé klubíčko. Bylo to pandí mládě, staré jen několik měsíců.

Lezlo po čtyřech a opatrně poznávalo okolní svět. Jeho maminka panda byla stále nablízku. Hráli si spolu, tulili se k sobě a mládě jí občas kousalo ouška, jako by to byla hra.

Často tak spolu usnuli - přitisknutí jeden k druhému, spokojení a v bezpečí.

S každým dnem bylo mládě odvážnější. Jedno ráno vylezlo úplně samo na vysoký strom. Odtud mohlo vidět daleko do krajiny - a vypadalo to, jako by bylo připravené vydat se vstříc svému osudu.

KAPITOLA 1.

Noční město Čcheng-tu zářilo světly mrakodrapů. V místním divadle právě probíhalo baletní vystoupení mladých tanečníků ke konci školního roku.

U jednoho stolu seděla rodina Zhaových. Dvanáctiletý Tian se na balet moc netěšil - místo toho měl oči přilepené k mobilu. Vedle něj seděla jeho babička Nai Nai, která se na vystoupení nesmírně těšila, a trpělivě čekala.

Tianova maminka Emma nervózně pokukovala ke vchodu. Vedle ní zůstávala prázdná židle, která patřila jejímu manželovi.

„Kde je?“ šeptla, právě když moderátorka oznámila: „A nyní přichází Tanec vějířů za svitu měsíce!“

Máma ukázala na Tianův telefon, ať ho odloží - na pódium totiž právě přicházela jeho sestra Liya!

Světla pohasla, divadlem se nesl tlumený zvuk bubnů. Dvanáct dívek, tváře skryté za vějíři, vystoupilo na pódium. Měly na sobě tradiční červené kabátky a dlouhé černé sukně. Hudba byla jemná a tajemná.

Tian se narovnal a začal sestru natáčet. Najednou ho její vystoupení opravdu zaujalo.

Liya tančila krásně, ladně a soustředěně - byla ve vedení celé skupiny.

„To bylo super!“ zvolal Tian nadšeně, když skončili. Ale všiml si, že se jeho sestra netváří šťastně - jako by ji radost z vystoupení minula.

Potlesk byl bouřlivý. maminka, Tian i babička nadšeně tleskali a volali její jméno.

Právě v tu chvíli se Fu, otec dětí, nenápadně přikradl ke stolu, tleskal a dělal, jako by byl celou dobu přítomen.

Maminka se na něj vyčítavě podívala. Liya, která ho spatřila z pódia, na něj zírala s hněvem – byla zklamaná, že zase přišel pozdě.

Po představení doma u Zhaových pokračoval večer slavnostně – oslavovali Tianovy dvanácté narozeniny!

Maminka přinesla dort a všichni (táta, babička i Liya) zpívali: „Všechno nejlepší! Všechno nejlepší!“

Tian sfoukl svíčky s přáním v srdci. První dárek dostal od táty – Rubikovu kostku.

„Ehm... děkuju,“ řekl trochu zmateně. Mamka se usmála a pošeptala mu: „Hlavně že je od srdce, že jo?“

Táta ale na jeho odpověď nijak nereagoval – koukal do telefonu. Máma nechtěla, aby to pokazilo oslavu. Požádala Liyu, aby je vyfotila.

Všichni kromě táty se usmáli a řekli „sýr“!
Babička se pak Tiana zeptala: „Co sis přál, když
jsi sfoukával svíčky?“

V tu chvíli tatínek nervózně bouchnul pěstí do stolu a ukázal displej telefonu:

„Poslední! Tian má ty nejhorší známky ve třídě!“

Všichni ztichli. Mamince ztuhl úsměv. Nemohla uvěřit, že to řekl zrovna teď.

„Vědělas to?“ otočil se na mámu.

Ta mlčela. Liya dělala, že nic neslyšela. Babička se snažila situaci uklidnit: „Fu, všeho moc škodí,“ připomněla mu klidně.

„Mami, nech mě to řešit,“ odpověděl ostře. Otočil se na syna: „Letní kurz videoher? Na ten můžeš zapomenout.“

Tian se postavil, oči plné slz, a utekl do pokoje. Liya se vydala za ním.

U stolu zavládlo dusno a ticho.

„Je možné, že je člověk hloupější než pták?“ pronesla babička suše.

„Mami...“ povzdechl táta.

„To neříkám já, to řekl Konfucius!“ usmála se babička, zvedla se a odešla.

Maminka se se slzami v očích otočila k manželovi: „Děkuju ti mnohokrát!“

Odešla a dort zůstal nedotčený.

Tian seděl na posteli a právě rozbalil dárek od sestry. Byl to krásný vyšíváný pásek.

„Nosí štěstí,“ pošeptala mu Liya.

Bratr ji pevně objal. Nechtěl, aby viděla, jak moc ho to všechno mrzí.

Potom přišla babička. Sedla si vedle něj, ruce měla zaťaté v pěst.

„Tady je můj dárek!“ řekla s úsměvem. Tian jí pomalu otevřel prsty - v ruce měla malou dřevěnou cikádu.

„Je symbolem znovuzrození a nesmrtelnosti,“ vysvětlila mu babička. „I když se cítíš ztracený, najdeš svou cestu. Stejně jako cikáda, která se znovu objeví na světle.“

Tian cikádu pohladil a tiše poděkoval.

„Všechno nejlepší, chlapče,“ pošeptala něžně babička.

Ve vedlejší místnosti se mezitím táta připojil k mámě v jejím malířském ateliéru.

Maminka se snažila malováním uklidnit, ale když se jí tatínek zeptal na synovy známky, vybuchla:

„Ano, věděla jsem to! Ale Tianovi je teprve dvánáct! Měl si užít narozeniny, bez ohledu na známky.“

„Takže ho budeš jen omlouvat?“ bránil se táta.

„Liyin balet, Tianovy narozeniny... Proč to musíš vždycky zkazit?“

„Ničí si budoucnost. A ty mu v tom pomáháš!“

Máma se otočila zády a rozhodla se: s tebou už nemá smysl mluvit.

Když přišla za Tianem do pokoje, seděl u počítače a hrál hru.

Jakmile ji uviděl, běžel ji obejmout.

„Mámi, táta má pravdu... Jsem k ničemu...“

„To nikdy neříkej,“ pohladila ho. „Jsi dobrý v tolika věcech. Táta tě má rád. A já taky.“

Tian přikývl, ale pořád byl smutný.

Maminka ho obejmula ještě pevněji.

„Bude to dobré, Tiane. Mám jeden nápad...“

KAPITOLA 2.

Druhý den ráno nastoupili Tian, Liya a babička do červeného combi a vyrazili z města.

Jak jeli po dálnici, vysoké mrakodrapy Čcheng-tu pomalu mizely a nahrazovala je krásná příroda. Tian se uvolnil už ve chvíli, kdy přejeli velký most. Z okna pozoroval zelené sečuánské hory, které zářily jako smaragdy po obou stranách silnice.

Po nějaké době auto odbočilo z hlavní cesty a pokračovalo po klikaté silničce lesem. Stromů bylo čím dál víc a víc. A pak - krajina se otevřela a před nimi se objevila velká louka.

„Tady je můj milovaný domov!“ vykřikla babička radostně.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Panda a já.***

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.